

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๑๔/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๗/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	อัยการสูงสุด	โจทก์
		นายจารุพงศ์ เรืองสุวรรณ	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จำเลยจึงเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกันและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใช้ญาติ โดยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เดินทางระหว่างวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจ

คำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๓๙,๓๐๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข่ายยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย และเมื่อระหว่างวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องและเกี่ยวพันกัน จำเลยรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใ้ญาติ โดยรับตัวโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เดินทางระหว่างวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตัวโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินและประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จำนวน ๒๐,๗๘๐ บาท ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีราคาเกินกว่าสามพันบาท อันมิใช่ทรัพย์สินและประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ทั้งมิใช่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ และไม่เข้าข่ายยกเว้นใดๆ ตามกฎหมาย เหตุเกิดที่แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร และตำบลหนองปรือกับตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓, ๑๒๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔, ๑๒๘, ๑๖๙, ๑๙๔, ๑๙๘

ศาลประทับรับฟ้องไว้กับสงหมายเรียกและสำเนาฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบ แต่จำเลยไม่มาศาล ศาลออกหมายจับจำเลยแล้ว แต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในสามเดือนนับแต่วันออกหมายจับจึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ โดยจำเลยแต่งตั้งทนายความมาดำเนินการแทน และให้การว่าจำเลยเดินทางไปประเทศมาเลเซียกับสาธารณรัฐประชาชนจีนเพื่อดูงานระบบป้องกันน้ำท่วมกับระบบรถไฟฟ้า อันเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ โดยได้ขออนุญาตจากนายกรัฐมนตรีแล้ว สำหรับค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้น จำเลยเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่สำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ แต่เมื่อไกล้วเดินทางไปจำเลยทราบว่ายังไม่มี การซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน จำเลยจึงมอบเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปจัดซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน โดยจำเลยไม่ได้สอบถามว่าจะไปจัดซื้อจากบริษัทใดและใครเป็นผู้ซื้อ ส่วนการเดินทางไปประเทศมาเลเซียนั้น จำเลยใช้เงินส่วนตัวประมาณ ๖๐,๐๐๐ บาท ให้ทีมงานไปซื้อตัวโดยสารเครื่องบิน สำหรับการเดินทางไปประเทศดังกล่าวทั้งสองครั้งมีนายผดุง ลิ้มเจริญรัตน์ และบุคคลอีกคนหนึ่งเดินทางไปด้วย จำเลยทราบภายหลังว่ามีการซื้อตัวโดยสารเครื่องบินในนามของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยไม่ทราบว่ามีการนำเงินของบริษัทดังกล่าวไปซื้อตัวโดยสารเครื่องบินให้จำเลย จำเลยจึงไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง

พิเคราะห์คำฟ้อง คำให้การจำเลย เอกสารที่คู่ความแถลงรับ รายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคำแถลงปิดคดีของจำเลยแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทเอกชน ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรง

ตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นเจ้าพนักงานของรัฐตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เมื่อประมาณต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ นายชินวัฒน์ อัสวโกศล กรรมการบริหารและการลงทุนของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ขอให้นายจิรัฐ นิธิอนันตกร ประธานคณะกรรมการบริหารและการลงทุนบริษัทดังกล่าว และนายวรพล ลียะวิช เลขาธิการของนายจิรัฐติดต่อบริษัทนำเที่ยวเพื่อเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีน ต่อมานายจิรัฐและนายวรพลติดต่อและประสานงานกับบริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เพื่อจองและออกตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน ในวันที่ ๒๐ ถึง ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยสายการบินแอร์ไชน่า ชั้นธุรกิจ เที่ยวบิน CA ๙๘๐ และ CA ๙๗๙ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน ๓๙,๓๐๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ต่อมาจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง หลังจากนั้นนางสาวนารีรัตน์ เต่าทอง พนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริษัท ดำเนินการเสนอเรื่องเบิกจ่ายเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินผ่านนางน้ำฝน รัชฎากุล ผู้อำนวยการบริหาร เสนอนายประพันธ์ อัสวารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ เพื่อเบิกจ่ายเงินจากเงินสำรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ให้แก่นายจิรัฐ นายประพันธ์ อนุมัติ แต่นายจิรัฐได้แย้งว่าพอร์ตบันทึกค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการไม่ถูกต้อง ขอให้ตรวจสอบนางน้ำฝนตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏชื่อนายจิรัฐเป็นผู้เดินทาง โดยปรากฏชื่อนายชินวัฒน์เป็น

ผู้เดินทาง ทำให้ข้อเท็จจริงการเบิกจ่ายเงินคลาดเคลื่อน จึงปรับเปลี่ยนพอร์ตการบันทึกค่าใช้จ่ายของ นายจิรัฐไปเป็นพอร์ทของนายชินวัฒน์ ต่อมาบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ส่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาบางเขน จำนวนเงิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ ให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด ครั้นวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายชินวัฒน์คืนเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๑๑๗,๙๐๐ บาท ให้บริษัท จัดการและพัฒนา ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และก่อนเดินทางไปประเทศมาเลเซีย นายชินวัฒน์ให้ นางสาวกฤษณา ฉันทสมฤทธิ์กุล เลขานุการของทนายความประจำบริษัท เบเคอร์ แอนด์ แม็คเค็นซี จำกัด ติดต่อนางมาลัย หมดดี พนักงานบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เพื่อจองและออกตั๋ว โดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ในวันที่ ๒ ถึง ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยสายการบินมาเลเซียแอร์ไลน์ เที่ยวบิน MH ๐๗๘๓ และ MH ๐๗๘๐ ให้แก่จำเลย เป็นเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๒๐,๗๘๐ บาท โดยเรียกเก็บเงินจากบริษัท จัดการและพัฒนา ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นางมาลัยออกตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แล้วส่งไป ยังบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๖ บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ๖๒,๓๔๐ บาท ซึ่งรวม เงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินของจำเลยด้วยจากบริษัทดังกล่าว ต่อมาจำเลยใช้ตัวโดยสารเครื่องบิน ดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ หลังจากนั้นบริษัท จัดการและพัฒนา ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) จ่ายเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด โดยนายชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการใหญ่เป็นผู้อนุมัติเบิกจ่าย จากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตัวเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) โดยเช็คของธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขาบางเขน ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ ส่งจ่ายเงินจำนวน ๖๒,๓๔๐ บาท วันที่ ๑๖ พฤษภาคม

๒๕๕๖ บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด มีหนังสือค้ำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) อ้างว่าเกิดความผิดพลาดเกี่ยวกับการ เก็บค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามแคชเชียร์เช็คของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาถนนเพลินจิต ลง วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หลังจากนั้นบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เรียกเก็บเงินค่าตัว โดยสารเครื่องบินจากนายชินวัฒน์ ซึ่งนายชินวัฒน์ชำระเงินค้ำบริษัทดังกล่าวแล้ว รายละเอียด เกี่ยวกับการเรียกเก็บเงิน การเบิกจ่ายเงิน การชำระเงิน และการค้ำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบิน ปรากฏตามหนังสือของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เอกสารหมายเลข ๕ แฟ้มที่ ๑ หน้า ๖๖ ถึง ๘๙

ปัญหาต้องวินิจฉัยมีว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ องค์กรผู้พิพากษา เสียข้างมาก เห็นว่า ทางใต้สวนนายชินวัฒน์ อัสวโกศิ ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่งกรรมการ บริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เบิก ความว่า การเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย จำเลยเป็นผู้ออกค่าตัวโดยสาร เครื่องบินโดยนำเงินสดมาให้พยานก่อนเดินทางไปประเทศดังกล่าว ต่อมานายชินวัฒน์ เบิกความว่า ผู้ที่นำเงินมามอบให้พยานเป็นทีมงานของจำเลยซึ่งจำไม่ได้ว่าเป็นใครและจำจำนวนเงินไม่ได้เนื่องจาก ไม่ได้เปิดนับ โดยนำเงินมามอบให้บริเวณห้างซีตีสี่เลียบทางด่วนรามอินทรา ก่อนเดินทางไป สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียประมาณ ๑ ถึง ๒ วัน แต่ไม่มีการจัดทำหลักฐานการ รับเงินไว้ และเบิกความตอบทนายจำเลยว่า บุตรชายจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินมา มอบให้พยาน ซึ่งคำเบิกความดังกล่าวขัดแย้งแตกต่างกันรับฟังไม่ได้แน่ชัดว่าจำเลย ทีมงานของจำเลย หรือบุตรชายของจำเลยเป็นผู้นำเงินค่าตัวโดยสารเครื่องบินไปมอบให้นายชินวัฒน์ คำเบิกความของ นายชินวัฒน์จึงไม่อยู่กับร่องกับรอยไม่อาจรับฟังเป็นความจริงได้ ทั้งคำเบิกความดังกล่าวยังขัดแย้งกับ

คำให้การจำเลยที่ว่าจำเลยให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางไป
สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียด้วย ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยเป็นผู้ชำระเงินค่า
ตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปและกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง กับค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทาง
ไปกลับระหว่างกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ หรือให้ทีมงานของจำเลยไปจัดซื้อ เมื่อพิจารณาถึง
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นมาของการออกตั๋วโดยสารเครื่องบินและการชำระเงินค่าตั๋วโดยสาร
เครื่องบิน ซึ่งทางไต่สวนได้ความว่า นายชินวัฒน์ กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัท จัดการและ
พัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ดำเนินการออกตั๋วโดยสารเครื่องบิน
เดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ โดยให้บริษัท เอ็ม แอนด์ พี
ฮอติเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด เป็นผู้จองและออกตั๋วโดยสาร
เครื่องบินแล้วเรียกเก็บเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาค
ตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อมานายประพันธ์ อัศวอารี กรรมการและผู้อำนวยการใหญ่ กับนาย
ชินวัฒน์ ซึ่งปฏิบัติกรแทนผู้อำนวยการใหญ่ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก
จำกัด (มหาชน) อนุมัติให้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวจากเงินค้ำรับรองกรรมการ (ตั๋ว
เครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของนายชินวัฒน์ แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอติเดย์ ทัวร์ จำกัด และ
บริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัดแล้ว พยานหลักฐานที่ไต่สวนจึงรับฟังเป็นความจริงได้ว่า
บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสาร
เครื่องบินที่จำเลยใช้เดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ แม้
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่า
ตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอติเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่น
แนล จำกัด เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๖ หลังจากที่จำเลยใช้ตั๋ว

โดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง กับกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ก็ตาม แต่เหตุดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากการดำเนินการของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก (มหาชน) จำกัด ในการเบิกเงินค่ารับรองกรรมการเพื่อชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินเท่านั้น ส่วนที่บริษัท เอ็ม แอนด์ พี ฮอลิเดย์ ทัวร์ จำกัด และบริษัท แอร์โร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด คืนเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินให้แก่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และนายชินวัฒน์นำเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินชำระคืนให้บริษัทดังกล่าวนี้ ก็เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นหลังจากที่บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินแล้ว กรณีจึงไม่มีผลทำให้บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) มิใช่เป็นผู้ที่ไม่ได้ชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบินแต่อย่างใด เมื่อขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) และตามรายละเอียดแนวทางการใช้จ่ายค่ารับรองของคณะกรรมการบริษัทเอกสารหมายเลข จ.๓๖ แผ่นที่ ๑๐ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่ารับรองในนามคณะกรรมการบริษัทให้จำเลยได้ ประกอบกับตามหนังสือของกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เอกสารหมายเลข จ.๑๓ ยืนยันว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑ ถึง ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ในระบบสารบัญของสำนักรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ไม่พบว่ามี การขออนุญาตเดินทางไปราชการต่างประเทศของจำเลย ในห้วงเวลาดังตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการอนุมัติให้เดินทางไปราชการและการจัดการประชุมของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ข้อ ๑๓ (๑) ระบุว่า ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเดินทางไปราชการต่างประเทศ (๑) นายกรัฐมนตรี

ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล สำหรับการเดินทางของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการทบวง และข้าราชการการเมืองทุกตำแหน่ง นอกจากเลขานุการรัฐมนตรีและผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ทำให้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยไม่ได้เดินทางไปราชการที่สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย แต่เป็นการเดินทางไปส่วนตัวแล้ว ดังนี้ เมื่อจำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ เป็นการส่วนตัว ทั้งทางใต้สวนได้ความจากคำเบิกความของนายชินวัฒน์ว่า บุตรชายของจำเลยให้นายชินวัฒน์ซึ่งขณะเกิดเหตุดำรงตำแหน่ง กรรมการบริหารและการลงทุน บริษัทจัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ดูแลจำเลยในการเดินทางไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซีย กับนายชินวัฒน์เดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศมาเลเซียพร้อมจำเลยด้วย จึงเชื่อว่าจำเลยรู้อยู่แล้วว่าบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ซื้อตั๋วโดยสารเครื่องบินดังกล่าวให้จำเลยโดยกรรมการบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ขออนุมัติเบิกเงินจากเงินค่ารับรองกรรมการ (ตั๋วเครื่องบินรับรองลูกค้าบริษัท) ของกรรมการชำระเงินค่าตั๋วโดยสารเครื่องบิน และการที่จำเลยใช้ตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ บ่งชี้ได้ว่าจำเลยมีเจตนารับตั๋วโดยสารเครื่องบินนั้น เมื่อตั๋วโดยสารเครื่องบินมีราคา ๓๙,๓๐๐ บาท และ ๒๐,๗๘๐ บาท เกินกว่า ๓,๐๐๐ บาท ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าจำเลยรับตั๋วโดยสารเครื่องบินเดินทางไปกลับระหว่างกรุงเทพ - ปักกิ่ง และกรุงเทพ - กัวลาลัมเปอร์ ซึ่งเป็นประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าเกิน ๓,๐๐๐ บาท จากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีใ้ญาติ การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการรับประโยชน์อื่นใดซึ่งมีราคาหรือมูลค่าจากบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) นอกเหนือจาก

ประโยชน์อันควรได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓ และประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามฟ้อง

อนึ่ง ภายหลังการกระทำความผิด มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๙ ยังคงบัญญัติให้การกระทำตามฟ้องเป็นความผิดและมีระวางโทษเท่าเดิม จึงต้องลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๒ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากให้ลงโทษปรับกระทงละ ๖๐,๐๐๐ บาท รวม ๒ กระทง เป็นปรับ ๑๒๐,๐๐๐ บาท หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับ ให้ริบถอนการดำเนินการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐.

(ฅ ๔ ยภพพิสึษฐ สຸປະພິສິษູ)

(นายภัทรศักดิ์ วรรณแสง)

(นายสมเกียรติ ตั้งสกุล)

(นายอำพันธ์ สมบัติสถาพรกุล)

